

ORN. 0004.17.2017

ORN. 1510.6.2018

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Olsztynie
WYDZIAŁ II

Dnia 3 stycznia 2018 r.
Sygn. akt II SA/OI 463/17

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

URZĄD MIEJSKI W OLECKU

W P Ł Y N Ę Ł O

Dnia 2018 - 01 - 03 - r.

ilość zał. podpis

Rada Miejska w Olecku

Plac Wolności 3

19-400 Olecko

RM w Olecku

+ BI

DORĘCZENIE ODPISU POSTANOWIENIA

od którego przysługuje zażalenie

W wykonaniu zarządzenia z dnia 28 grudnia 2017 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza - jako stronie odpis postanowienia z dnia 28 grudnia 2017 r. wraz z uzasadnieniem.

Starszy sekretarz sądowy

Grażyna Wojtyśzek

POUCZENIE:

1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej SA (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu (art. 83 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.). Zażalenie złożone po upływie tego terminu zostanie odrzucone (art. 178 w zw. z art. 197 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.).
 2. Zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma w postępowaniu sądowym oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wnioski o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia.
 3. Zażalenie należy złożyć z odpisami dla pozostałych stron. Odpisem zażalenia może być każdy dalszy jego egzemplarz, zgodny z oryginałem. Mogą to być uwierzytelnione (poświadczone za zgodność z oryginałem) fotokopie bądź uwierzytelniony wydruk poczty elektronicznej.
 4. Od zażalenia pobiera się wpis wynoszący 100 zł. Wpis należy uiścić gotówką w kasie Sądu (kasa czynna w godz. od 8:00 do 13:30.), albo wpłaty na rachunek bankowy Sądu nr: NBP O/Okręgowy Olsztyn 29101013970029742231000000, wskazując tytuł wpłaty oraz sygnaturę akt sądowych. Zażalenie na postanowienie dotyczące kosztów sądowych, prawa pomocy oraz w przypadkach, o których mowa w art. 220 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.) jest wolne od wpisu.
 5. Zażalenie, którego przedmiotem jest odrzucenie skargi kasacyjnej, powinno być sporządzone przez adwokata lub radcę prawnego, zaś w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w
- WSA/dor.2 – doręczenie odpisu postanowienia, od którego przysługuje zażalenie

sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami może być sporządzone przez doradcę podatkowego, a w sprawach własności przemysłowej przez rzecznika patentowego; do takiego rodzaju zażalenia należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który wcześniej nie złożył pełnomocnictwa.

6. Na wniosek strony może być przyznane prawo pomocy. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Formularze dostępne są w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>.
7. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swojego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.).

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2017 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Katarzyna Matczak

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2017 roku w Olsztynie
na posiedzeniu niejawnym wniosku
o przywrócenie terminu do wniesienia skargi
w sprawie ze skargi
na uchwałę Rady Miejskiej w Olecku
z dnia 25 maja 2016 roku Nr ORN.0007.39.2016
w przedmiocie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
postanawia

odmówić przywrócenia terminu do wniesienia skargi.

Na oryginale właściwe podpisy
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

Starszy sekretarz sądowy
Gracyna Wojtyśko

UZASADNIENIE

W dniu 5 maja 2017r. wnieśli bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Olecku z dnia 25 maja 2016r. nr ORN.0007.39.2016r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ul. Produkcyjnej, Szosie do Świętajna, Zamostowej, na Os. Siejnik II, pomiędzy ul. Wiejską i Leśną oraz w rejonie cmentarza przy ul. Leśnej w Olecku w części dotyczącej działek nr obr. Olecko 1. Przed wniesieniem skargi skarżący czterokrotnie wzywali Radę Miejską do usunięcia naruszenia prawa w związku z podjęciem powyższej uchwały.

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2017r., sygn. akt II SA/OI 463/17 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie odrzucił skargę z uwagi na wniesienie jej z uchybieniem terminu. W uzasadnieniu Sąd wyjaśnił, że wobec czterokrotnego złożenia przez skarżących wezwania do usunięcia naruszenia prawa, wywołującym skutek prawny było tylko pierwsze wezwanie wniesione w dniu 13 października 2016r. Stanowisko organu w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa zostało doręczone skarżącym w dniu 3 listopada 2016r., a zatem termin na wniesienie skargi upływał w dniu 5 grudnia 2016r. W tym terminie skarżący jednak nie wystąpili ze skargą, natomiast skarga została wniesiona dopiero w dniu 11 maja 2017r., bowiem w tej dacie Sąd przekazał organowi skargę nadaną przez skarżących bezpośrednio do tutaj Sąd.

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2017r., sygn. akt II OZ 1462/17 Naczelny Sąd Administracyjny oddalił zażalenie skarżących na powyższe postanowienie.

Jednocześnie z zażaleniem na postanowienie WSA w Olsztynie z dnia 11 lipca 2017r., skarżący złożyli wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na uchwałę Rady Miejskiej w Olecku z dnia 25 maja 2016r. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że organ nie pouczył skarżących o terminie wnoszenia skargi do sądu.

W piśmie procesowym z dnia 30 października 2017r. reprezentujący skarżących pełnomocnik ustanowiony z urzędu podtrzymał wniosek skarżących o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na uchwałę Rady Miejskiej w Olecku z dnia 25 maja 2016r. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że doręczona skarżącym w dniu 3 listopada 2016r. uchwała Rady Miejskiej o sposobie rozpatrzenia ich wezwania do usunięcia naruszenia prawa nie zawierała pouczenia o prawie i terminie wnoszenia skargi do sądu administracyjnego. Skarżący, którzy działali bez profesjonalnego pełnomocnika, nie posiadali dostatecznej wiedzy prawniczej i sądzili, że ustawodawca

Sygn. akt II SA/OI 463/17

nie przewidział terminu na wniesienie skargi do sądu. Zdaniem pełnomocnika, skarżący bez swojej winy nie dokonali wniesienia skargi w ustawowo przewidzianym terminie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie zważył, co następuje:

Wniosek o przywrócenie terminu nie jest zasadny.

Stosownie do treści przepisu art. 86 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1369 ze zm.) dalej jako: p.p.s.a., jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności w postępowaniu sądowym bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Z kolei w myśl art. 87 § 1 i 2 p.p.s.a. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu siedmiu dni od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu, uprawdopodobniając okoliczności wskazujące na brak winy w tym uchybieniu. Przy czym stosownie do art. 87 § 4 p.p.s.a. równocześnie z wnioskiem strona powinna dokonać czynności, której nie dokonała w terminie.

Wyjaśnić należy, że intencją ustawodawcy przy tworzeniu przepisów regulujących instytucję przywrócenia terminu było umożliwienie stronie obrony swoich praw czy interesów w sytuacji, gdy upływ terminów procesowych wywołał dla niej negatywne skutki prawne, przy jednoczesnym założeniu, że strona dołożyła wszelkich możliwych starań, aby takich negatywnych konsekwencji uniknąć. Pierwszorzędne znaczenie dla rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności w postępowaniu sądowym ma zatem ustalenie, że fakt uchybienia przez stronę terminowi nie nastąpił z jej winy.

Kryterium braku winy o jakiej mowa w art. 87 § 2 p.p.s.a., stanowiące przesłankę zasadności wniosku o przywrócenie terminu polega na dopełnieniu przez stronę obowiązku dołożenia szczególnej staranności przy dokonywaniu czynności procesowej (zob. postanowienie NSA z dnia 11 lutego 2003r., sygn. II SA 4162/01, dostępne w internetowej Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem: orzeczenia.nsa.gov.pl - dalej jako: CBOSA). Należy podkreślić, iż zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjmuje się bardzo rygorystyczne kryteria oceny postawy osoby, która dokonała czynności procesowej po terminie (por. poglądy przytoczone przez B. Adamiak [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2012, s. 282 i n.). Oceny w tym zakresie dokonuje się poprzez przyjęcie kryteriów idealnego wzorca osoby należycie dbającej o swoje interesy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1972r., sygn. II CRN 448/71, OSPiKA 1972, nr 7-8, poz. 144). W związku z powyższym przywrócenie terminu nie jest

Sygn. akt II SA/OI 463/17

dopuszczalne, gdy strona dopuściła się choćby lekkiego niedbalstwa (por. wyrok NSA z dnia 22 maja 1997r., sygn. SA/Sz 630/96, LEX nr 30784). Kryteria oceny braku winy są zatem sformułowane surowo. W literaturze i orzecznictwie podkreśla się, iż „o braku winy w niedopełnieniu obowiązku można mówić tylko w przypadku stwierdzenia, że dopełnienie obowiązku stało się niemożliwe z powodu przeszkody nie do przewyciężenia. (...) W konsekwencji więc brak winy w uchybieniu terminu możemy przyjąć tylko wtedy, gdy strona nie mogła przeszkody usunąć, nawet przy użyciu największego w danych warunkach wysiłku” (E. Iserzon, J. Starościak, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, teksty, wzory i formularze, Warszawa 1970, s. 136; postanowienie NSA z dnia 2 października 2002r., sygn. V SA 793/02, dostępne w CBOSA).

Powyżej przedstawione stanowiska jednoznacznie wskazują, iż przywrócenie uchybionego terminu ma charakter wyjątkowy i może nastąpić jedynie w przypadku, gdy zostanie uprawdopodobniony brak winy.

W ocenie Sądu, okoliczności powoływane przez skarżących w celu uprawdopodobnienia braku winy w uchybieniu terminu, nie stanowią wystarczającej podstawy do jego przywrócenia. Nie można skutecznie powoływać się na nieznaną sobie prawa. Jest to zasada powszechnie przyjęta przez orzecznictwo sądowe. Nieznajomość czy niezrozumienie przepisów prawa procesowego nie może być uznawane jako usprawiedliwiona przeszkoda uniemożliwiająca dokonanie czynności, gdyż już ze swej istoty jest ono zawinione przez stronę (por. postanowienia NSA: z dnia 25 kwietnia 2017r., sygn. II OZ 305/17, z dnia 22 stycznia 2016r., sygn. II OZ 1314/15 i z dnia 9 marca 2012r., sygn. I OZ 139/12, dostępne w CBOSA).

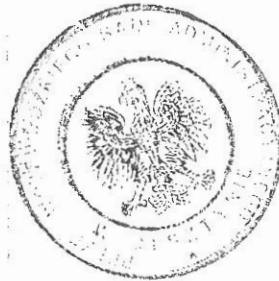
Należy również podkreślić, że w procedurze rozpatrywania wniosków o usunięcie naruszenia prawa organ samorządu nie ma obowiązku pouczenia o trybie i terminie zaskarżenia uchwały do sądu administracyjnego. Należy pamiętać, że to na stronie, która zamierza poddać konkretną uchwałę kontroli sądowej, spoczywa obowiązek dopełnienia prawem określonych warunków - w tym wezwania do usunięcia naruszenia prawa, jak również wniesienia skargi w odpowiednim terminie (por. postanowienia NSA z dnia 13 marca 2013r., sygn. I OSK 404/13 oraz z dnia 16 kwietnia 2014r., sygn. I OZ 291/14, dostępne w CBOSA).

W konsekwencji ocenić trzeba, że skarżący nie uwiarygodnili stosowną argumentacją swojej staranności oraz faktu, że przeszkoda uniemożliwiająca dokonanie czynności w terminie była od nich niezależna. Okoliczność nieznaności przepisów prawa, czy też brak wiedzy prawniczej nie może stanowić podstawy do przywrócenia

Sygn. akt II SA/OI 463/17

terminu (por. wyrok NSA z dnia 29 września 2017r., sygn. II OZ 1003/17, dostępny w CBOSA).

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 86 § 1 p.p.s.a. w związku z art. 87 § 1 i 2 p.p.s.a., orzekł jak w sentencji postanowienia.

Na oryginale właściwe podpisy
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

Starszy sędzią sędzią
Grazyna Wężyńska
Grazyna Wężyńska